

Botiguers: La lluita contra els impostos i els hipermercats

La tradicional botiga catalana, embrió de tantes grans empreses del Principat, pateix la competència de les grans àrees comercials, la pressió fiscal i la massificació d'establiments. En aquest sentit, el president de la Unió de Botiguers d'Olot, Lluís Balcells, ha explicat que el comerç olotí és afectat, també, per aquests tres factors i, a més, per la crisi econòmica de l'Estat.

· XAVIER VALERI

El botiguer olotí, generalment emprenedor i treballador incansable, continua lluitant amb les seves millors armes: especialització i bon servei. A aquests dos sistemes de treball, segons Balcells, s'hi afegiran campanyes publicitàries i econòmiques conjuntes i l'exigència de la UBO a l'Ajuntament d'una política comercial definida. Cal dir que la Corporació municipal, conscient de la lluita del comerç tradicional per assumir les noves directrius del mercat, ha determinat un seguit de mesures fiscals i urbanes de suport al sofert negociant.

Què representa el comerç tradicional per a una ciutat?

Una ciutat no pot prescindir, de cap manera, de les seves zones de comerç tradicional que li aporten, senzillament, vida. Sense elles la ciutat seria poca cosa més que un gran nucli residencial gris, obscur, àton i impersonal.

Sense negociants tradicionals es produiria una crisi d'incalculables dimensions en el sector de la construcció i en tots els àmbits de la petita i mitjana empresa. El botiguer és el comprador habitual de la majoria dels baixos dels edificis de pisos, i aquests locals comercials són els que fan rendible a les empreses constructors arriscar-se en operacions immobiliàries. El petit comerciant sol renovar i ampliar els seus equipaments periòdicament, la qual cosa significa feina estable per

a pintors, decoradors, fusters i petits constructors. Un gran nombre de botiguers s'ajuden en la seva comptabilitat amb els serveis de les assessories. La majoria dels serveis dels petits transportistes i dels ordinaris són destinats al comerç tradicional. És evident que els hipermercats (autosuficients en molts sentits) no assumiran mai aquest paper tal vital per a la petita i mitjana empresa i el treballador autònom.

Hipermercats

Malgrat tot, actualment, a part de molts botiguers i d'ERC, gairebé ningú més no ha qüestionat la ubicació de les grans àrees a Olot. El raonament d'alguns partits que han aprovat i celebrat la instal·lació dels grans hipermercats a Olot és el control de preus, els beneficis urbanístics, i la creació de llocs de treball que aporten a la ciutat.

Per la seva banda, la coalició al govern municipal, CiU, els tolera com un fenomen de la societat actual, del qual és impossible prescindir. En aquest sentit, el raonament convergent ha estat acceptar-los abans que s'instal·lin en poblacions veïnes, la qual cosa produiria un inevitable flux de possibles clients olotins a altres poblacions. Seguint aquest raonament, el passat mes de setembre l'Alcalde d'Olot va justificar l'aprovació de la instal·lació d'un hipermercat de la cadena basca EROSKI al sector de Sant Miquel - La Rodona. Macias, que es va declarar partidari de la botigueta i l'hortet, va pronosticar que si no es deixessin ubicar hípers a Olot

